יום ד', י' בשבט תשס"ט (04 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

הרבי מליובאוויטש, רבי מנחם מענדל שניאורסון זצ"ל, הוא המנהיג השביעי בשושלת אדמו"רי חב"ד. הרבי תואר כאישיות הפנומנאלית ביותר של זמננו. עבור מאות ואלפי חסידיו ומיליוני מעריציו ואוהדיו על פני כדור הארץ – הוא "הרבי", האישיות הדומיננטית ביותר ביהדות, וללא ספק האדם שיותר מכולם היה אחראי לרגש את מצפונה ולהביא להתעוררותה הרוחנית של יהדות העולם.

ב- 1902, בי"א בניסן, בניקולייב שברוסיה, נולד הרבי להוריו: הגאון והמקובל רבי לוי יצחק, ואשתו הרבנית חנה שניאורסון ז"ל. הוא נינו של ה"צמח צדק", השלישי לאדמו"רי חב"ד, וקרוי על שמו, מנחם מענדל. (בזמן שאביו הרבי לוי יצחק, הוגלה על-ידי הסובייטים לכפר מרוחק ברוסיה האסיאתית, גילתה אמו הרבנית חנה (1880-1964) אומץ לב ותחכום אגדי; כך, למשל, היא התייגעה בעמל רב לייצר דיו מעשבים שונים שליקטה בשדות, כדי שיוכל להעלות על הכתב את פרשנותו על הקבלה ועל נושאים אחרים בתורה).

להציל חיים: ישנו סיפור המסופר על שנות ילדותו של הרבי, אשר דומה והוא מסמל את חייו. כשהיה בן תשע צלל מנחם מענדל הצעיר לתוך הים השחור, כדי להציל ילד קטן שטבע בים. נראה שכבר מאז ילדותו, שלטה בתודעתו התחושה ש"יש להציל חיים"; המודעות ליהדות הטובעת בהתבוללות, בורות וניכור ואין שומע את זעקתה; יהודים בגטאות, בקהילות מבודדות, תחת משטרים מדכאים.

מאז היותו ילד הפגין חריפות שכלית עצומה. כשהגיע לגיל בר-מצווה, נחשב הרבי לעילוי בתורה. בשנות העשרה הוא צלל במעמקי לימוד התורה.

חתונה בוורשה: ב- 1929 נשא הרבי לאישה את בתו של האדמו"ר הקודם, הרבנית חיה מושקא, בוורשה. (הרבנית שנולדה ב- 1901 נבחרה על ידי אביה, האדמו"ר הקודם, ללוותו אל הגלות הכפויה לקוסטרומה ב- 1927. הייתה רעייתו של הרבי במשך 60 שנה; היא נפטרה בכ"ב שבט ב- 1988). לאחר נישואיו למד הרבי באוניברסיטת ברלין ולאחר מכן בסורבון בפריז. כנראה שבשנים אלה החלו לפרוח ידיעותיו המדהימות במתמטיקה, רפואה ומדעים.

הגעתו לארה"ב: ביום שני, כ"ח בסיוון, ה'תש"א (23 ביוני 1941) הגיעו הרבי והרבנית לארה"ב, לאחר שניצלו באופן נסי, בחסדי השם, מן השואה האיומה באירופה. היום הזה הוא ציון דרך להתחלת המבצעים החדשים בחיזוק והפצת התורה והיהדות בכלל, ותורת החסידות בפרט, באמצעות ייסודם של שלושה ארגונים חב"דיים מרכזיים תחת מנהיגותו של הרבי: 'המרכז לענייני חינוך', 'הוצאת ספרים "קהת" (קרני-הוד-תורה)', ו'מחנה ישראל' – לשכה לשירותים חברתיים. זמן קצר לאחר הגעתו התחיל הרבי לכתוב את הגיגיו

"כִּי לֹא-יִטֹּשׁ ה' עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב." [תהלים צ"ד 14]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי**
בשִׂמחה ובטוּב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום ד', י' בשבט תשס"ט (04 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

למסות חסידיות וקבליסטיות שונות. כמו כן כתב מגוון רחב של פרשנויות בנושאים שונים בתורה. כשהתפרסמו כתביו התגלתה גאונותו על ידי תלמידי חכמים בכל העולם.

מנהיגות: בשנת 1950 קיבל עליו הרבי באי-רצון את המנהיגות על תנועת חב"ד. המטה הראשי של חב"ד היה ונמצא עד היום ברחוב Eastern Parkway 770 בברוקלין שבניו-יורק. תוך זמן קצר קיבלו מוסדותיה ופעילויותיה של חב"ד מימדים חדשים. מדיניות ההפצה לכל יהודי באשר הוא שאפיינה את חב"ד תורגמה למעשים, כאשר מרכזי חב"ד ובתי חב"ד נפתחו בעשרות ערים וקמפוסים של אוניברסיטאות ברחבי העולם.

עלייתו לגנזי מרומים: ביום שני, 2 מרץ 1992, בשעות אחה"צ בעת שהתפלל ליד הציון של חמיו וקודמו בתפקיד, רבי יוסף יצחק, נפגע הרבי משבץ מוחי אשר שיתק את צידו הימני בצורה הרסנית וכוח הדיבור ניטל ממנו. שנתיים ורבע לאחר מכן, בשעות הבוקר המוקדמות של ג' תמוז ה'תשנ"ד (12 ביוני 1994) עלתה נשמתו של רבי מנחם מענדל שניאורסון לגנזי מרומים, ודור שלם נשאר מיותם.

חסידיו של הרבי עדיין מחכים להתאחד עמו שוב, בתחיית המתים בגאולה המובטחת על ידי חכמינו זכרונם לברכה. בינתיים הם יוצרים קהילות.

ייחודיות: חב"ד הפועלת מכוח מנהיגותו של הרבי גדלה במהירות וזכתה לנוכחות כלל-עולמית, ובכל פעולותיה של חב"ד ניכר חותם חזונו של הרבי; לא פלא, אפוא, שרבים שואלים: "מהו סוד מנהיגותו המיוחדת? מדוע זכה לכבוד והערצה כה גדולים מצד אנשי מפתח ומנהיגים בדורנו"?

עבר, הווה ועתיד: מנהיגים רבים מכירים בצורך השעה ומגיבים באומץ ובמתן הוראות. זהו הצד החזק שלהם – ואף ראוי להערצה. אחרים, למרות שנקודת החוזק שלהם אינה תגובה מיידית לבעיות השעה, התברכו ביכולת ראיית הנולד מתוך הבחנה מהירה, כשהם יודעים מה יביא המחר וכיצד להיערך לקראתו. מנהיגים אחרים מצטיינים בתחום מיוחד אחר. יש להם חושים חדים להיסטוריה ולמסורת; עצתם ומנהיגותם מעוצבת על ידי רגישותם הגדולה לעבר.

אבל האחד שהיה לו את כל שלושת היתרונות היה באמת ייחודי במנהיגות. כזה היה הרבי מליובאוויטש – מקור ההשראה והכוח הדוחף מאחורי הצלחתה של ליובאוויטש כיום. בהקרינו תחושה נלהבת של דחיפות, הוא דרש הרבה מחסידיו ואף יותר מעצמו. הרבי הנהיג את חסידיו על ידי דוגמה אישית.

ליזום, לא להגיב: הרבי היווה תערובת נדירה של חזון נבואי ומנהיגות פרגמאטית, כשהוא ממזג תובנה עמוקה לתוך הצרכים הנוכחיים של העם היהודי, עם ראייה נרחבת של

"כִּי לֹא-יִטֹּשׁ ה' עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב." [תהלים צ"ד 14]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי**
בשִׂמחה ובטוּב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום ד', י' בשבט תשס"ט (04 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

עתידו. במובן מסוים, הוא שרטט תרשים של ההיסטוריה היהודית, כשבנוסף לתגובה על האירועים הנוכחיים, הוא גם יצר אותם. הרבי היה מוכוון על ידי תובנה פנימית השראתית וראיית הנולד יחד עם ידענות אנציקלופדית. כל הצהרותיו וכל מה שלקח על עצמו היו בראש וראשונה מעוגנים בתורה הקדושה. מה שהיה ברור לרבי מלכתחילה, התברר למנהיגים אחרים במבט לאחור, כמה עשורים מאוחר יותר.

אינדבידואליות: מאותו רגע שהגיע לארה"ב ב- 1941, הצטיינותו של הרבי בהתמסרותו לאידיאל הבא הייתה ברורה לעין: הוא לא הכיר בחלוקה והפרדה. כל יהודי, ולמעשה כל אדם, יש לו תפקיד ייחודי בתוך תוכנית מִתאר גדולה והוא מהווה חלק אינטגראלי של הבריאה.

במשך כמעט חמישה עשורים מתוך תקופה קריטית בהיסטוריה בת ימינו, המשיכה תוכניתו של הרבי, להגיע לכל פינה בעולם באמצעות אהבה ודאגה, להתפתח באופן דרמטי. שום חלק בקהילה לא קופח: מבוגרים וצעירים; גברים ונשים; מנהיגים והדיוטות, למדנים ועובדים; סטודנטים ומורים; ילדים ואף תינוקות.

הייתה בו יכולת על-טבעית לפגוש כל אחד לפי רמתו – הוא ייעץ לראשי מדינות על עניינים בעלי חשיבות לאומית ובינלאומית, חקר יחד עם אנשי מקצוע את המורכבויות בתחום ההתמחות שלהם, ודיבר עם ילדים קטנים במילים חמות וחיוך אבהי.

"ממש את הפוטנציאל הטמון בך!" מתוך תובנה בלתי רגילה, קלט הרבי את מידת הפוטנציאל שיש בכל אחד. השראתו מהווה מקור דחיפה לתפיסתו העצמית של האדם, מציתה את מודעותו לגבי היכולות החבויות שלו ומניעה את תשוקתו להגשים את הפוטנציאל. באותו אופן, קהילות רבות עברו שינוי תחת השראתו של הרבי, וניתנה להן – באופן ישיר או עקיף – תחושה חדשה של תכלית וביטחון. מסר שנון, אחיד וחזק, מוקנה בכל מפגש עם הרבי: "ניחנתם במתנת שמים, בכוח ואנרגיה עצומים – ממשו אותם!"
http://www.he.chabad.org/library/article_cdo/aid/529504

==========

תש"י (1950): מנהיגות

ביום שבת בבוקר, יו"ד בשבט תש"י (28 בינואר 1950), נסתלק לבית עולמו הרבי הקודם מליובאוויטש, רבי יוסף-יצחק.

הרבי התמלא יגון. בחודשים שלאחר-מכן, היה פורץ בבכי לעתים תכופות כששמע את שמו של חותנו או דברים על פעולותיו.

"כִּי לֹא-יִטֹּשׁ ה' עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב." [תהלים צ"ד 14]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי**
בשִׂמחה ובטוּב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום ד', י' בשבט תשס"ט (04 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

הרבי היה אמנם המועמד הטבעי למילוי מקומו של חותנו בנשיאות חב"ד, אך סירב לקבל על עצמו את התפקיד. הרבי קיבל אלפי בקשות מכל רחבי העולם ליטול על עצמו את התפקיד, אך עמד בסירובו ורק בעבור שנה מיום הפטירה, הסכים ליטול על עצמו את עול ההנהגה.

עם זאת, מיאונו של הרבי התייחס רק לקבלת הנשיאות, וכבר למחרת הפטירה של חותנו, הבהיר לכל עדת החסידים ולכל בית ישראל שהוא מתכוון להמשיך בעבודתו של חותנו ע"ה ואף להגבירה - לקרב ליהדות כל יהודי ויהודי בכל פינה בעולם - ותהיה רחוקה פיסית או רוחנית ככל שתהיה.

בכ' בשבט תש"י (7 בפברואר 1950) - עשרה ימים בלבד לאחר פטירת חותנו - מינה הרבי את הרב מיכאל ליפסקר לתפקיד 'שליח' לקהילת יהודי מרוקו ופתח בעצם במפעל שלא היה דוגמתו בקורות העם היהודי.

מאז עד היום, יצאו ל'שליחויות' דומות אלפי אברכים חב"דיים, בדרך-כלל לאחר סיום לימודיהם ונישואיהם. זוגות אלה ויתרו ומוותרים על טובות-הנאה בכרכים הגדולים ובעיקר על סמיכותם למוקדי לימוד וחיים יהודיים - ויוצאים לעשות את שליחותם במקומות נידחים פשוטו-כמשמעו - גם פיזית וגם רוחנית.

מוסד השליחות הנו ללא ספק אחת התרומות המהפכניות ביותר של הרבי בעיצוב תכניה הפנימיים של היהדות בימינו. לא תהיה זו גוזמא לקבוע, כי מוסד השליחות שינה לחלוטין את פניה של היהדות בחצייה השני של המאה העשרים.

* * *

הרעיון הטמון ב'שליחות' הוא עמוק, אך בה-בעת פשוט: הרבי היה מעוניין להגיע לכל יהודי בכל פינה ברחבי העולם, לחזקו ביהדותו ולהעצים את אמונתו, כדי שיגביר את מחויבותו ליהדות ויזרז בכך את ביאת הגאולה לעולם.

טכנית, הייתה זו משימה בלתי אפשרית לאדם אחד, לכן 'גידל' הרבי 'צבא' של צעירים וצעירות ואמר להם: אני מייפה את כוחכם לייצג אותי. כאשר תצאו למקום שליחותכם - באשקלון, בניו-ג'רסי, באנקורייג' שבאלסקה או בעיירה נידחת בסיביר - אתם תפעלו בשמי. כשתמסרו שיעור, תכשירו מטבח או תנהלו סדר ציבורי - תעשו זאת בתורת נציגיי, בשמי ובדרכי.

"כִּי לֹא-יִטֹּשׁ ה' עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב." [תהלים צ"ד 14]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי**
בשִׂמחה ובטוּב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום ד', י' בשבט תשס"ט (04 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

המושג 'שליחות' אינו המצאה של הרבי אלא מצב חוקי בהלכה היהודית, המאפשר לאדם אחד למנות אדם שני שיפעל בשליחותו, אך הרבי הפך מושג זה לדרך-חיים שבתחילה הלכו בה עשרות משפחות צעירות, ובהמשך מאות ואלפים.

שלוחיו של הרבי, לא קיבלו רשימת פקודות שניטל עליהם לבצע. הרבי ציפה מכל שליח להיות יצירתי - להגות בעצמו תכניות פעולה, להתאים אותן לצורכי הקהילות המקומיות וליישמן בפועל.

לתפקיד של זה שליח, נדרשו מוטיבציה גבוהה ונכונות לעמוד בכל תנאי, ויהא קשה ומגביל ככל שיהיה ובלבד שהשליחות תימשך - והיתה זו מנהיגותו הייחודית של הרבי שגיבשה תכונות אלה: מודעותם של השלוחים שהם פועלים בעצם בכוחו ומכוחו של הרבי, הייתה תובנה עמוקה, שהעניקה להם כוחות להתגבר על מכשולים שנראו לכאורה בלתי עבירים.

לרבי היה קשר מיוחד עם השלוחים שלו. הדבר ניכר היטב ביום הקודר כ"ז באדר ראשון תשנ"ב, שבו לקה הרבי בשבץ המוחי הראשון. לפני שעזב את משרדו, הרבי סידר את שולחנו שהיה מלא, בדרך-כלל, בערימות ספרים וניירות והחזיר כל פריט למקומו, אך השאיר על השולחן רק פריט אחד - אלבום בעל שלושה כרכים, הכולל את תמונותיהם של כל השלוחים שיצאו עד אז למלא שליחות לרחבי העולם.

***

בהתוועדות שנערכה ביו"ד בשבט, תשי"א (17 בינואר, 1951) לציון יום-השנה הראשון לפטירת חותנו, קיבל הרבי על עצמו באופן רשמי את הנהגת חסידות חב"ד, כלומר את נשיאות התנועה.

כמנהג חסידים, הרבי עשה זאת באמירת 'מאמר חסידות' (שנקרא, אגב, 'באתי לגני') - אמירה המותרת במקרה זה רק לנשיא, ומכאן שבעצם האמירה, האומר מסכים לקבל על עצמו את הנשיאות - ולאחר-מכן אמר הרבי את הדברים הבאים (להלן בתרגום חופשי):

"כאן באמריקה אוהבים לשמוע הצהרה ('סטייטמנט'), דבר חידוש - דבר המבהיל את הרעיון. אינני יודע אם יש צורך בזה, אבל 'אזלת לקרתא עביד כנימוסא' (כאשר באים לעיר, יש להתנהג לפי מנהגי המקום).

"שלוש האהבות - אהבת השם, אהבת התורה ואהבת ישראל - כולן דבר אחד הן ואי-אפשר להפריד ביניהן, לכן מובן שכל אחת מהן כלולה מלכתחילה זו בזו.

"כִּי לֹא-יִטֹּשׁ ה' עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב." [תהלים צ"ד 14]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום <u>רביעי</u>
בשִׂמחה ובטוּב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום ד', י' בשבט תשס"ט (04 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

"כאשר רואים יהודי שיש בו אהבת ה' אך אין בו אהבת התורה ואהבת ישראל, צריכים לומר לו, שעליו לדעת כי אהבת ה' לבדה, בלא אהבת התורה ואהבת ישראל, אין לה קיום. מאידך-גיסא, כשרואים יהודי שיש לו רק אהבת ישראל, צריכים להשתדל להביאו לאהבת התורה ולאהבת ה'. יתרה מזו: צריכים להשתדל שפעולתו באהבת ישראל תתבטא לא רק בנתינת לחם לרעבים ומים לצמאים, אלא שיקרב בעטייה יהודים נוספים לאהבת התורה ולאהבת ה'.

"כאשר שלוש האהבות תפעלנה יחדיו, זו מתוך זו, יהיה זה 'החוט המשולש' ש'לא יינתק' ובאמצעותו תבוא גם הגאולה: הסיבה לגלות זו שאנו מצויים בה, היא היפוכה של אהבת ישראל, ובאהבת ישראל תבוא הגאולה במהרה בימינו ממש."

בהמשך לכך, הרבי גם השמיע את ההכרזה שנהפכה עם השנים למוטיב המרכזי בתורתו ובפעולותיו: דורנו זה קיבל משימה - להשלים את כוונת הבריאה המוגדרת בלשון החסידות "לעשות לו יתברך דירה בתחתונים". אנו חיים בדור שיבשר את ביאת המשיח - הזמן בו החיובי והטוב ישלטו בעולם ללא עוררין והאדם אשר נברא בצלם אלוקים, הוא-הוא יהיה זה יביא את האור לעולם כולו.
http://www.he.chabad.org/library/article_cdo/aid/396323

"כִּי לֹא-יִטֹּשׁ ה' עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב." [תהלים צ"ד 14]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי**
בשִׂמחה ובטוּב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל